

2007. március 29., csütörtök

64. megállapítja, hogy a sportesemények televíziós közvetítése egyre inkább kódolt és előfizetési televíziós csatornákon történik, és e versenyek így számos fogyasztó számára hozzáférhetlenné válnak;

Dopping

65. javasolja, hogy a megelőzés és a doppingellenes küzdelem kapjon kiemelt figyelmet a tagállamok részéről; a megelőzésre és a doppingellenes küzdelemre irányuló politikát kér, és hangsúlyozza, hogy független orvosok által végzett ellenőrzésekkel, kutatással, szűrésekkel, állandó és tartós nyomon követéssel, valamint az oktatás, a megelőzés és a képzés révén is harcolni kell a szabálytalanságok ellen; felhívja a hivatásos klubokat, hogy vállaljanak kötelezettséget a doppingellenes küzdelemre és belső vizsgálatok révén ellenőrizzék a szabályok betartását;

*
* *

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az UEFA-nak és a FIFA-nak, az Európai Hivatásos Labdarúgó Ligák Szervezetének (EPFL), az Európai Klubfórumnak és a FIFPro-nak.

P6_TA(2007)0101

Az új tagállamok integrációja a KAP-ba

Az Európai Parlament 2007. március 29-i állásfoglalása az új tagállamok közös agrárpolitikába történő integrációjáról (2006/2042(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 33. cikkére,
- tekintettel a csatlakozni szándékozó közép- és kelet-európai országok előcsatlakozási mezőgazdasági és vidékfejlesztési intézkedéseinek az előcsatlakozási időszakban történő közösségi támogatásáról szóló, 1999. június 21-i 1268/1999/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmányra ⁽²⁾,
- tekintettel a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről szóló okmányra, valamint az Európai Unió alapját képező szerződéseknek a közös agrárpolitika reformját követő kiigazításáról szóló, 2004. március 22-i 2004/281/EK tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 161., 1999.6.26., 87. o.

⁽²⁾ HL L 236., 2003.9.23., 33. o.

⁽³⁾ HL L 270., 2003.10.21., 1. o. A legutóbb a 2013/2006/EK rendelettel (HL L 384., 2006.12.29., 13. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 93., 2004.3.30., 1. o.

2007. március 29., csütörtök

- tekintettel a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 1782/2003/EK rendelet módosításáról, valamint annak a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz való csatlakozása következtében történő kiigazításáról szóló, 2004. április 29-i 864/2004/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2006. február 20-i 318/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyveremről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 1782/2003/EK tanácsi rendelet módosításáról és helyesbítéséről, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 1698/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 19-i 1212/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
 - tekintettel Eljárási Szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0037/2007),
- A. mivel a 2004. évi bővítés jelentősen megnövelte az Európai Unió mezőgazdasági területét (mintegy 27%-kal), a gazdaságok számát (mintegy 60%-kal) és a mezőgazdasági munkavállalók számát (mintegy 57%-kal), ezáltal növelte termelési potenciálját és a mezőgazdaság fontosságát, mivel az élelmiszer- és takarmánytermelés növekvő hektáronkénti bevételeivel elegendő terület szabadul fel a biomassza-termeléshez, és ez hozzájárult az európai mezőgazdasági és vidéki szerkezet további differenciálódásához; mivel ez a folyamat Bulgária és Románia csatlakozásával még jelentősebb lett és tovább mélyült;
- B. mivel a mezőgazdaság a legtöbb új tagállamban jelentősen különbözik a 15 régi tagállamtól, ami a termelés szintjét és struktúráját, valamint a gazdaságok nagyságát illeti, és kevésbé hatékony, technikaiilag kevésbé fejlett, valamint mind vertikálisan, mind horizontálisan kevésbé integrált, mint a régi tagállamokban;
- C. mivel a legtöbb új tagállamban a mezőgazdaság jelentősebb gazdasági és társadalmi szerepet játszik, mint a 15 régi tagállamban, mivel az ágazatnak a bruttó nemzeti jövedelemhez való hozzájárulása és az ágazatban foglalkoztatottak aránya meghaladja az EU átlagát;
- D. mivel egyes új tagállamokban az önellátásra termelő és részben önellátásra termelő mezőgazdaság társadalmi, kulturális és környezeti jelentőséggel bír;
- E. mivel az új tagállamok sikeresen és zökkenőmentesen integrálódtak a belső piacba, és hozzájárultak az európai mezőgazdasági és élelmiszerkereskedelem jelentős növekedéséhez; az új tagállamok megfelelően átvették és alkalmazzák az állat-egészségügyi, növény-egészségügyi, élelmiszer-biztonsági, közös piacrendtartási és más horizontális szabályokat, ezért nem kellett alkalmazni külön védintézkedéseket;

⁽¹⁾ HL L 161., 2004.4.30., 48. o.

⁽²⁾ HL L 209., 2005.8.11., 1. o. A legutóbb a 320/2006/EK rendelettel (HL L 58., 2006.2.28., 42. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 277., 2005.10.21., 1. o. A legutóbb a 2012/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 384., 2006.12.29., 8. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 58., 2006.2.28., 1. o. A legutóbb a 247/2007/EK bizottsági rendelettel (HL L 69., 2007.3.9., 3. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 384., 2006.12.29., 8. o.

2007. március 29., csütörtök

- F. mivel az új tagállamoknak tetemes társadalmi és gazdasági költségeket kellett viselniük a közös agrárpolitika (KAP) szabályaihoz való alkalmazkodás és azok beépítése, valamint az EU-ban érvényes versenyfeltételek miatt; mivel az előcsatlakozási alapok csak részben fedezték a csatlakozás előtti alkalmazkodási és integrációs folyamat költségeit; mivel az EU-hoz való csatlakozáskor fény derült az új tagállamok általános gazdasági és versenyképességi problémáira, mivel a KAP nem tudott hozzájárulni e problémák teljes mértékben való megoldásához;
- G. mivel a KAP fejlődést és jelentős változásokat indított el az új tagállamokban, bizonyos problémák és feszültségek is adódtak főként amiatt, hogy a KAP-szabályok nem támogatják megfelelően a kiegyensúlyozott és fenntartható mezőgazdasági ágazat létrehozását és fejlesztését, különös tekintettel az állattenyésztésre, a kertészeti termesztésre, és a termékpálya integrációkra;
- H. mivel a csatlakozási okmány az új tagállamokban nyújtandó közvetlen kifizetésekre hosszú átmenetet (kilenc év) és alacsony kezdő szintet (az EU-ban alkalmazott szint 25%-a) állapított meg, bár a belső piaci és a költségvetési hozzájárulással kapcsolatos szabályok teljes mértékben vonatkoznak rájuk; mivel az új tagállamok költség- és jövedelemszintjei nem indokolják az ilyen mértékű megkülönböztetést, amely az új tagállamok mezőgazdasági termelői számára egyenlőtlen versenyfeltételeket teremt;
- I. mivel azok a problémák, amelyekkel az új tagállamokban foglalkozni kellene, mindenekelőtt a versenyképesség erősítésére irányuló strukturális változásokat követelik meg; mivel a KAP jövedelmek támogatására és árak garantálására irányuló intézkedései jelentősen hozzájárultak az említett erősödéshez;
- J. mivel a Bizottság és a Tanács későn vagy vonakodva értette meg az új tagállamok sajátos problémáit és biztosította a szükséges támogatást (például a gyümölcs- és zöldségpiac problémái, különösen a bogyós gyümölcsök, a cseresznye és az alma, a lengyel áruk Oroszországba és Ukrajnába irányuló exportjának indokolatlan tilalma, a kukoricaintervenciók szabályok módosítása és javasolt eltörlése, a harmadik országokból származó mézimport);
- K. mivel az új tagállamok termelői csak igen csekély tulajdonnal rendelkeznek az élelmiszer-feldolgozó ágazatban és az elosztási láncok domináns pozíciójával való visszaélés súlyosan korlátozza a mezőgazdasági termelők versenyképességét, valamint együttműködésük és integrációjuk lehetőségét;
- L. mivel 10 új tagállamból 8 az egyszerűsített területalapú kifizetési rendszert (SAPS) választotta a közvetlen kifizetések folyósítására;
- M. mivel a vidékfejlesztés közösségi költségvetési támogatására az új tagállamokban jelentkező igény jóval nagyobb volt, mint a 2004–2006 közötti időszakra rendelkezésre álló költségvetési előirányzatok, emellett a vidékfejlesztési programok végrehajtási szabályai korlátozták a közösségi források dinamikus felhasználását, mivel ezek a tényezők jelentősen leszűkítették a KAP második pillérének új tagállamokban jelentkező hatását, és e korlátok az új pénzügyi keret idején is megmaradhatnak;

Zökkenőmentes integráció, mindenki számára előnyös helyzet

1. üdvözlí, hogy az új tagállamok mezőgazdasági és élelmiszer-ágazata teljesen és zökkenőmentesen integrálódott az Európai Unió közös piacába;
2. hangsúlyozza, hogy bár a 2004. évi bővítés zavart okozott némelyik új tagállam mezőgazdasági és élelmiszerpiacain, jelentősen hozzájárult a 25 tagállam mint egész jól megalapozott piaci kapcsolatainak fejlesztéséhez;
3. rámutat, hogy a mezőgazdasági és élelmiszer-ágazat mind az új, mind a régi tagállamokban legalább részben nyert a bővítéssel – az új tagállamok piaci szereplői a mezőgazdasági támogatások és a kereskedelmi lehetőségek növekedésének látták hasznát, míg az élelmiszer-feldolgozó ipar és a nemzetközi kereskedelem a régi tagállamokban megnövekedett, és megnőtt a beruházások szintje, valamint a kiskereskedelmi forgalom, különösen a bővítésre való felkészülés során;

2007. március 29., csütörtök

4. úgy ítéli meg, hogy az új tagállamok integrációja összességében sikeres volt, de hogy ez nem minden esetben állapítható meg ilyen egyértelműen, mivel nem minden gazdaság jövedelme nőtt; rámutat arra, hogy a beszerzési árak és a támogatások növekedését részben ellensúlyozta a termelési költségek jelentős emelkedése (többek között az üzemanyag, az energia és a műtrágya, valamint a növényvédők szerek és a gépek árainak emelkedése);

5. hangsúlyozza, hogy a bővítés nem növelte az élelmiszer-biztonsági, az állat- és növény-egészségügyi kockázati szintet, továbbá ezzel kapcsolatban megállapítja, hogy az új tagállamok illetékes hatóságai munkájának színvonala és hatékonysága bizonyos szempontokból meghaladja az EU-átlagot;

6. megállapítja, hogy a 2004. évi bővítés nem rótt elviselhetetlen terhet a KAP költségvetésére, nem igényelt jelentős változásokat a uniós költségvetés tekintetében, a piaci és közvetlen kifizetések keretének befagyasztásáról, valamint a 2007 és 2013 közötti pénzügyi keretről szóló határozatok azonban 2007-től kezdődően a szolidaritás elvén alapuló áldozatot követelnek majd az EU15-öktől; rámutat továbbá, hogy a 15 régi EU-tagállamban a termelők az Európai Tanács 2005. decemberi határozatai alapján Bulgária és Románia csatlakozása miatt lefaragásokkal lettek megterhelve, ami túlmegy az olyan intézkedések átültetésére vonatkozó határozatokon, mint az önkéntes moduláció a második pillér megerősítésére;

7. sajnálja, hogy sem a 2004-es, sem a 2007-es bővítés esetén nem állapítottak meg magasabb kvótákat még a később tervezett szinten sem;

A közös agrárpolitika alkalmazása az új tagállamokban

8. megállapítja, hogy az új tagállamok mezőgazdasági ágazatai közötti fennálló jelentős különbségek miatt különbségek jelentkeznek a KAP alkalmazásának hatásában és az új tagállamok előtt álló kihívások formájában és mértékében;

9. az a véleménye, hogy a közösségi jogszabályokat az EU 2004-es, tíz országgal való kibővítése után nem alakították megfelelő módon a bizonyos piacokon uralkodó új feltételekhez (pl. a bogyós gyümölcsök és a keményítő piacán);

10. megállapítja, hogy a belső piaci feltételek és szabályok átvétele és a KAP alkalmazása – különös tekintettel az állat-egészségügyi, növény-egészségügyi, élelmiszer-biztonsági, közös piacszerkezési és más horizontális szabályokra – jelentős erőfeszítéseket igényelt az új tagállamok mezőgazdasági termelői és köz-igazgatásai részéről;

11. az a véleménye, hogy a Bizottság hónapokon keresztül nem szentelt kellő figyelmet a lengyel mezőgazdasági termékek Ukrajnába és Oroszországba irányuló exportja tilalmának feloldására és ezzel kapcsolatban nem hozott hatékony intézkedéseket;

12. megállapítja, hogy az EU által finanszírozott előcsatlakozási programok ugyan hozzájárultak a KAP alkalmazásának előkészítéséhez, és az ikerintézményi („twinning”) programok hasznosnak bizonyultak, de az eredeti célokat csak részben érték el, és a közösségi intézkedések hatékonysága korlátozott volt;

13. emlékeztet arra, hogy a Speciális Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Csatlakozási Program (SAPARD) program jelentős késéssel indult, és az alkalmazási kör is korlátozott volt, főként a bonyolult követelmények, valamint a Bizottság és az új tagállamok hatóságainak kellő időben meg nem hozott döntései miatt;

14. megállapítja, hogy egyes új tagállamok jelentős nehézségekbe ütköznek a közösségi vidékfejlesztési programok végrehajtása során a szabályok bonyolultsága és a programok végrehajtása során jelentkező adminisztrációs terhelés miatt;

15. megismétli, hogy mivel a közvetlen kifizetések lényeges szerepet játszanak az új tagállamok mezőgazdasági ágazatának fejlesztésében és átalakításában e kifizetéseknek az átmeneti szabályozás első éveiben alkalmazott alacsony szintje nem csak akadályozta a szükséges átalakítást, hanem egyenlőtlen versenyfeltételeket is teremtett a belső piacon, ami néhány vállalkozást gazdaságilag túlterhel;

2007. március 29., csütörtök

16. hangsúlyozza a vidékfejlesztési programok fontos szerepét mind a gazdaságok – például a saját termékek feldolgozása és piacra dobása területén vagy a turizmusban – piacorientált újraszervezése, mind a jövedelemléhetőségek teremtése tekintetében azok számára, akik gazdasági megfontolásokból felhagytak az alapvető mezőgazdasági termeléssel;
17. megállapítja, hogy az EU10-ek és az EU15-ök különböző közvetlen kifizetési szintjei nem biztosítottak azonos feltételeket, ennél fogva a termelők több új tagállamban még a saját belföldi piacokon is teret veszítettek, amihez különösen a harmadik országokból érkező, a megváltozott vámeljárásnak köszönhetően megnövekedett behozatal és kivitel által teremtett versenyhelyzet járult hozzá;
18. az a véleménye, hogy a Bizottság új tagállamokkal szembeni, az EU-hoz való csatlakozás napján állítólag túl nagy készletekkel kapcsolatos fenntartásai, valamint a fenyegetések, a kirótt nagy összegű bírságok az esetek többségében nem voltak indokoltak és rossz számításokon alapultak, megállapítja továbbá, hogy semelyik agrárpiacon nem kellett egyensúlyzavarral számolni, amit ezek az állítólag túl nagy készletek eredményezhettek volna;
19. hangsúlyozza, hogy az új tagállamokat kényszerítették a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések (CNDP, „top-up”) alkalmazására, amelyek a társfinanszírozás egy formájának és gyakorlatilag a közösségi közvetlen kifizetések renacionalizációjának tekinthetők, valamint amelyek a különböző új tagállamokban súlyos politikai és gazdasági nehézségekhez vezettek, mivel súlyos terheket róttak a nemzeti költségvetésekre és korlátozták az állami támogatási rendszerek alkalmazásának lehetőségét;
20. rámutat, hogy a költségvetési korlátok miatt a KAP általános céljai és elvei, valamint az EU15-ökben alkalmazott moduláció ellenére az új tagállamok többsége arra kényszerült, hogy a csatlakozási okmány által biztosított lehetőségnek megfelelően a közösségi vidékfejlesztési előirányzataik egy részét átcsoportosítsák a CNDP céljaira;
21. utal egyes új tagállamok azon véleményére, amely szerint a teljesen elválasztott, területalapú kifizetések nem járulnak hozzá teljesen mezőgazdaságuk kiegyensúlyozott fejlődéséhez és fenntarthatóságához, valamint hogy az ágazati preferenciák és/vagy a választható kapcsolt kifizetések legalábbis egyes tagállamokban átmenetileg szükségesek lehetnek 2013-ig; utal a teljesen vagy részben kapcsolt CNDP és az átmeneti állami támogatási intézkedések sikeres gyakorlatára;
22. megállapítja, hogy az új tagállamok többsége – ameddig lehet – folytatni szeretné az SAPS alkalmazását, mivel az egységes gazdaságtámogatási rendszerre (SPS) való átállás igen jelentős adminisztratív és technikai terhekkel jár, valamint hogy ez jól illeszkedik a szétválasztott kifizetések jövőbeni politikájához;
23. úgy véli, hogy a helyes mezőgazdasági gyakorlattal és a környezeti feltételekkel kapcsolatos keresztmegerfelelési szabályokat és követelményeket a régi és az új tagállamokban egyaránt alkalmazni kell; javasolja a keresztmegerfelelési szabályok teljeskörű végrehajtását úgy, hogy azok integrált módon bevezetésre kerüljenek az átmeneti szabályozási időszak végéig; javasolja azt is, hogy az új tagállamok kapjanak lehetőséget a keresztmegerfelelési szabályok alkalmazásának a közvetlen kifizetések fokozatos bevezetésének végéig történő elhalasztására; javasolja továbbá, hogy a jó mezőgazdasági és környezeti feltételekre vonatkozó követelmények maradjanak hatályban legalább az SAPS időszakában, mivel az új tagállamok többsége nehézségekkel küszködhet a bonyolult és költséges keresztmegerfelelési szabályok betartása terén;
24. üdvözl, hogy a Tanács elfogadta a Bizottság javaslatát, amely a SAPS 2010 végéig történő meghosszabbítására és az új tagállamoknak az energianövény támogatási rendszerbe való bevonására vonatkozik;
25. felszólítja a Bizottságot, hogy a KAP, a közvetlen kifizetések szabályozása és a vidékfejlesztési programok végrehajtásának egyszerűsítése és racionalizálása keretében vegye figyelembe azokat a problémákat, amelyekkel elsősorban az új tagállamoknak kell megküzdeniük, és javasoljon megfelelő megoldásokat anélkül, hogy eltérne a KAP végrehajtásának szabályaitól, amelynek az egész Unióban egységes szakpolitikának kell lennie;

2007. március 29., csütörtök

26. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak jobban figyelembe kell vennie az új tagállamok sajátos problémáit és aggodalmait a KAP keretében hozott döntései során;

27. súlyos aggodalmát fejezi ki a Bizottságnak a 2007-es évtől kezdve a kukoricaár-támogatási rendszer teljes felszámolására vonatkozó közelmúltbeli javaslata tekintetében; megjegyzi, hogy a javaslat előterjesztésének módja, az időzítés, a megfelelő értékelés hiánya – különös tekintettel a gabonapiac közös szervezésére gyakorolt hatásaira és a területalapú közvetlen kifizetésekre – és az alternatívák vagy az átmeneti időszak mellőzése ellenkezik az EU alapelveivel; úgy véli, hogy a kukoricaár-támogatási rendszer korai megszüntetése valószínűleg súlyos következményeket von maga után;

28. az a véleménye, hogy a KAP 2003-as reformjának szellemében mérlegelni kellene, hogy a feldolgozásra szánt bogyós gyümölcsök termesztésére területalapú kifizetési rendszert vezessenek be, és azt élelmiszer előállító csoportokbeli vagy termelői szervezetbeli tagságához kössék, valamint vezessék be, hogy a készítményeket kereskedelmi szerződés keretében kelljen eladni, ami hozzájárulhatna a bogyósgyümölcs-ágazat nagyobb versenyképességéhez, valamint a gazdák helyzetének javításához a tagállamokban, különösen Lengyelországban;

29. úgy ítéli meg, hogy további változásokra van szükség az új tagállamok mezőgazdasági termelésében és vidéki „szerkezetében”, és hangsúlyozza, hogy a KAP-szabályoknak és a közösségi támogatásoknak elő kell segíteniük ezt a folyamatot; hangsúlyozza, hogy létfontosságú ezen változások tompított végrehajtása, mivel az új tagállamok mezőgazdaságához kötődő vidéki társadalma és gazdasága nem tudná elviselni a termelési és foglalkoztatási szerkezetben bekövetkező túl gyors és drasztikus változásokat;

A KAP jövője a kibővült Európai Unióban

30. rámutat, hogy a jelenlegi KAP nem alkalmas a kibővült EU mezőgazdasági és mezőgazdasággal kapcsolatos problémái jelentős részének kezelésére; úgy ítéli meg, hogy a közvetlen kifizetések a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) által kikényszerített termeléstől történő elválasztása általában növeli az európai mezőgazdaság piaciorientáltságát, de az elválasztott közvetlen kifizetések sem az új tagállamokban, sem az EU-15-ök jelentős részében nem járulnak hozzá teljesen a fenntartható mezőgazdaság és vidéki társadalom létrehozásához; rámutat, hogy vagy kiegészítő intézkedésekre vagy a közvetlen kifizetéseknek az igényeket figyelembe vevő módon történő alkalmazására van szükség;

31. úgy véli, hogy különösen azokban a tagállamokban és régiókban, ahol a specializált gazdaságok döntő szerepet játszanak a mezőgazdaságban, a közvetlen kifizetések jelenlegi rendszere túlzottan támogatja a szántóföldi növénytermesztést, nem segíti megfelelően a fenntartható állattenyésztést, valamint nem mozdítja elő és nem könnyíti meg a szükséges strukturális változásokat;

32. megállapítja, hogy egyes új tagállamok esetében a felosztott kvóták egyes ágazatokban a mezőgazdasági termelés befagyasztásához, sőt akár hanyatlásához is vezettek, illetve hogy a kifizetések termeléstől történő elválasztásának alacsonyabb kvótákhoz való kapcsolódása az új tagállamok számára az átmeneti szabályozáson túl további hátrányt jelentett a támogatások terén; megállapítja, hogy ez a probléma egyes régi tagállamokban is felmerül;

33. úgy véli, hogy a KAP céljainak elérését az új tagállamokban a vidékfejlesztés finanszírozásának nem megfelelő szintje, a hatékony kockázat- és válságkezelő rendszer hiánya, és az állami támogatásra vonatkozó túlzottan merev közösségi szabályok is hátráltatják;

34. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági politikát közösségi szinten kell tartani a megreformált KAP keretében, és el kell kerülni a KAP renacionalizálását; hangsúlyozza azonban, hogy a szubszidiaritás elvén alapuló egyedi intézkedéseket kell alkalmazni; úgy véli, hogy felül kell vizsgálni a KAP alkalmazási körét, céljait és elveit, beleértve az európai mezőgazdasági modellt, figyelembe véve a mezőgazdaság, a vidéki területek, a mezőgazdasági termelők, a fogyasztók és a 27 országból álló kibővített Unió teljes társadalmának szükségleteit a szükséges pénzügyi források meghatározása, és azok megfelelő, méltányos és teljesen indokolt elosztásának biztosítása érdekében;

2007. március 29., csütörtök

35. hangsúlyozza, hogy az összes lehetséges tényezőt (például a korábbi pénzügyi döntések következményeit, a KAP reformjait, az új tagállamok tapasztalatait, az európai mezőgazdaság sokféleségét és változatosságát) megfelelően figyelembe kell venni a KAP jövőbeni reformja során, különösen a KAP „egészségügyi ellenőrzése” és a 2007–2013-as pénzügyi perspektíva 2008–2009-ben esedékes felülvizsgálata során;

36. hangsúlyozza továbbá, hogy feltétlenül el kell kerülni az olyan döntéseket, amelyeket kizárólag a közösségi finanszírozás szintjének csökkentésére vagy a tagállamok közötti pénzügyi status quo fenntartására irányuló törekvések kényszerítenek ki;

37. úgy ítéli meg, hogy a biomassza- és a bioenergia-termelés stratégiai szerepet fog betölteni az uniós mezőgazdasági szektor jövőjében; megfelelő uniós finanszírozást kér a biomassza-termelés támogatására az élelmiszer és takarmány termesztésére már nem használt földeken; ebben a tekintetben emlékeztet az új tagállamok fontos kapacitásaira, valamint a kibővített EU megnövekedett teljes termelési potenciáljára;

38. hangsúlyozza, hogy a tagállamok és régiók sajátos szükségleteinek teljesítését, beleértve az új tagállamokban jelentkező problémákat és nehézségeket, a szubszidiaritás alapján kell kezelni, a következő, testreszabott eszközökkel:

- a) a közvetlen kifizetések felülvizsgált rendszerének bevezetése, beleértve olyan új intézkedéseket, mint az önkéntes alapon újból a termeléshez való kapcsolás lehetősége, amit csak azok a tagállamok alkalmazhatnak, amelyek társadalmi, foglalkoztatási és fenntarthatósági célok elérése érdekében ezt szükségesnek ítélik meg; a kifizetések kiterjesztése új ágazatokra és kedvezményezettekre (például feldolgozásra szánt bogvogyümölcsök), a nemzeti pénzügyi keretek felülvizsgált rendszerén belül és teljes közösségi finanszírozás mellett,
- b) kiegészítő, vagy szabadon választható, regionális vagy ideiglenes piaci intézkedések közösségi finanszírozással,
- c) az uniós költségvetésből finanszírozott nemzeti borítékok rendszerének alkalmazása a megreformálandó ágazatokban (bor, gyümölcs és zöldség),
- d) a termelői szervezetek fokozottabb támogatása és erős ösztönzése, valamint az egyes országokban fellelhető akadályok megszüntetése e szervezetek számára,
- e) a termelői szervezetek közötti, határokon átnyúló együttműködés támogatása,
- f) hatékony mezőgazdasági válság- és kockázatkezelési rendszer bevezetése a nemzeti keretösszegekből folyósított közösségi pénzügyi támogatással,
- g) a belső piac erősítése közösségi minőségi szabványokkal, értékesítési, verseny-, élelmiszerbiztonsági, környezetvédelmi és állatjóléti szabályokkal,
- h) a vidékfejlesztési rendszer és a vidékfejlesztési rendszer finanszírozásának megerősítése,
- i) az állami támogatásra vonatkozó szabályok rugalmasabbá tétele (például a csoportmentességek alkalmazási körének kiszélesítése, a „de minimis” szint megemelése);

39. úgy véli, hogy a WTO szabályokkal való összeegyeztethetőséget biztosítani kell a dohai tárgyalási forduló keretében az EU kereskedelmi akadályok csökkentésére irányuló ajánlatának részeként, vagy a többi WTO-tag belső támogatási szintjeinek elfogadásáért cserébe;

40. rámutat, hogy a kiegészítő vámok, amelyeket különleges védzáradékok keretében rónak ki, a közösségi piac érzékeny szektorainak, köztük az új tagállamok érzékeny szektorainak a túlzott mértékű importtól és a mesterségesen alacsony árú importtól való védelmének alkalmas eszközei lehetnek; felszólítja a Bizottságot, hogy a jelenlegi WTO-tárgyalások keretében tárgyaljon a kedvezmények uniós listáján szereplő különleges védzáradékok alkalmazási körének megfelelő módosítása lehetőségéről; rámutat, hogy az új tagállamok némelyikének lehetősége nyílt, hogy különleges védzáradékokat alkalmazzon azokban az érzékeny agrárágazatokban, amelyek nem szerepeltek a kedvezmények aktuális uniós listáján;

2007. március 29., csütörtök

41. arra számít, hogy a jövőbeni KAP nemcsak figyelembe veszi a kibővített EU szükségleteit, hanem könnyebben működtethetővé is válik; arra számít, hogy a KAP csökkenteni fogja a mezőgazdasági termelők és a nemzeti hatóságok adminisztratív terheit, és támogatni fogja a biztonságos termékek piacorientált, környezetvédelmi szempontból megfelelő termelését a fenntartható mezőgazdaság jövőjének biztosítása mellett;

42. felkéri a Bizottságot, a tagállamokat és valamennyi érdekelt felet, hogy folytassanak élénk vitát és nyújtsanak be előremutató javaslatokat a kibővített EU mezőgazdasága fenntartható jövőjének kiépítése érdekében;

43. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy hosszú távú tervet dolgoz ki a KAP 2013 utáni jövőjére vonatkozóan, amely figyelembe veszi azt az egyedülálló lehetőséget, hogy a világ élelmiszer-kereskedelmének növekedése előreláthatólag kétszeresen meg fogja haladni az elkövetkező 30 évben a világkereskedelem összességében elvárt növekedést; amely ügyelni fog annak biztosítására, hogy a mezőgazdaság fejlődése egyforma legyen az EU-ban; továbbá amely az EU-15 államai és az új tagországok egyesült erejével teljesíti a mezőgazdaság termeléssel kapcsolatos és más jellegű feladatait;

*
* *

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

P6_TA(2007)0102

A hepatitis C

Az Európai Parlament nyilatkozata a hepatitis C-ről

Az Európai Parlament,

– tekintettel Eljárási Szabályzata 116. cikkére,

- A. mivel Európában 12 millió embert fertőzött meg a hepatitis C vírus;
 - B. mivel sürgető problémát jelent a hepatitis C vírus, amely megtámadja a májat és májsugorodást, májműködési elégtelenséget vagy májrákot okozó krónikus hepatitis C-hez vezet, ezzel növelve a szükséges transzplantációk számát;
 - C. mivel a hepatitis C vírus „néma gyilkos”, alattomosan támad, és ezért azt gyakran nem veszik észre, számos betegnél fel sem fedezik a betegséget, a diagnosztizált betegeket pedig gyakran megbélyegzik;
1. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy:
 - ismerjék el, hogy a hepatitis C sürgető népegészségügyi probléma és határozzanak meg elsőbbségi cselekvési terveket a Tanács jövőbeli elnökségei számára;
 - fogadjanak el tanácsi ajánlást a hepatitis C szűrésről, biztosítva annak korai felismerését és a kezeléshez és ellátáshoz való szélesebb körű hozzáférést;
 - válaszoljanak az Európai Parlament 2006. július 6-i, az európai egészségügyi dolgozóknak a tűszúrás által okozott sérülésekből adódó, vér útján terjedő fertőzéssel szembeni védelméről szóló állásfoglalásában⁽¹⁾ foglalt ajánlásokra;
 - segítsék elő a hepatitis C-n kívül HIV-vel és/vagy hepatitis B-vel is fertőzött betegek kezelésére irányuló további kutatásokat a 7. kutatási keretprogramon belül;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot az aláírók nevével együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0305.